

[Arbejds- og socialministeren.]

taget sig, og som naturligvis har forøget kassernes udgifter, en statistik over, hvorledes det var gået med formueforholdene i samme periode. Jeg opfordrer ikke til drøftelse af det, men jeg tror at erindre, at formuen er steget ganske væsentligt — jeg har forøvrigt tallene, men jeg lader nu alt det ligge.

Lad mig have lov at gøre et par bemærkninger, som jeg skylder indlederen. Jeg er ganske klar over den vanskelige stilling, arbejdsmændene har været i, jeg er også klar over, hvor arbejdsløsheden indenfor arbejdsmændenes kreds har været stærkest, nemlig på landet, og det gør det endnu vanskeligere for os at finde beskæftigelsesmuligheder for de arbejdsløse. Jeg vil gerne tilføje, at det billede, jeg har set tegnet fra enkelte sider af forholdene for arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, passer ikke ganske. Hvis man ser på de sidste 6—7 år, har medlemstallet været nogenlunde konstant, det har kun varieret med nogle få hundrede, idet der er gået en lille kasse ind i arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse; bortset fra det sidste år, hvor medlemstallet er steget med omtrent 4 000, har det holdt sig nogenlunde konstant. Det er også noget, der kan komme med ind under vore drøftelser.

Jeg ved ikke, hvorfor udtalelsen om reserverne skal gentages ved denne lejlighed, men hvis det ærede medlem hr. Bundvad gerne vil have den gentaget, så skal jeg sige, at det er ikke mit ønske, at man hårdhændet skal gribe ind i de reserver, kasserne har opsamlet. Det vil for det første skabe bitterhed, og jeg tror også, det vil rejse andre problemer. Det, jeg har ønsket, er at skabe et grundlag fra nu af og fremefter, hvilende på gensidighed, således at man derefter kan skaffe ro om hele det spørgsmål.

Det ærede medlem mente, at jeg havde været særlig rørt, da jeg talte om arbejdsmændenes kontingent. Ingenlunde, men jeg kan sige: heller ikke det modsatte. Jeg har stillet mig på det, synes jeg, logiske standpunkt at sige: det arbejde, jeg har forsøgt at gøre i denne sag, har til hensigt at hjælpe arbejdsmændene — og det kan jeg godt gentage her.

Jeg kan indskrænke mig til disse få bemærkninger, da alt, hvad vi har været inde på nu, er, om jeg så må sige, tygget

igennem under den store debat. Jeg vil gerne henstille til forslagsstilleren, at beslutningen om kommissionen kommer ind under drøftelserne i udvalget om de to andre punkter, idet jeg gerne vil have lov at fremhæve, at jeg har et bestemt ønske at fremsætte i forbindelse med kommissionens sammensætning. Jeg har for ikke længe siden haft en henvendelse fra De samvirkende Fagforbund. Der mødte 7 mand i anledning af disse problemer med hensyn til arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, 2 var fra De samvirkende Fagforbund, formanden og næstformanden, 2 var politikere, de ærede medlemmer af dette høje ting hr. Einer-Jensen og hr. Bundvad, og 3 var fra arbejdsløshedskassernes fællesledelse. Der var ingen repræsentant fra arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, og da vi skulle have en drøftelse af dette specielle problem, syntes jeg, det var en lidt skæv sammensætning, forhandlingsdelegationen havde fået. Derfor vil jeg meget gerne sikre mig imod at komme ud for en misforståelse af samme karakter. Når de store interesser, arbejdsmændene har i dette, har været så stærkt fremme i vor drøftelse, må jeg også bede om, at man skaber mulighed for, at de får en repræsentant, og jeg vil håbe, at drøftelsen vil forme sig således, at dette spørgsmål kan gå med ind i udvalgets overvejelser ångående de øvrige problemer.

Kryger: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lorentzen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg for mit partis vedkommende henholde mig til de af den højtærede socialminister fremsatte betragtninger. Også vi finder det rimeligt, at der nedsættes en kommission; jeg vil blot ønske, at denne kommissions arbejde må kunne ske hurtigt, og at kommissionen må finde de vises sten, så dette spørgsmål kan løses.

Poul Møller: Jeg beundrer næsten den fasthed og tålmodighed, det ærede medlem hr. Bundvad viste ved at gennemføre sin tale for det udsøgte forum, som er tilbage efter den non-stop-forestilling, vi har været ude for i dag. Jeg skal straks meddele, at jeg slet ikke er i besiddelse af det samme mod, og jeg vil ikke prøve på at gå ind på alle de politiske betragtninger, som det ærede medlem var inde på vedrørende ar-